

[Industriministeren]

Endelig finder jeg, at en række forhold detailreguleres i forslaget i et omfang, jeg finder uhensigtsmæssigt.

Af de nævnte grunde kan jeg fortsat ikke anbefale dette forslag.

Lissa Mathiasen (S):

Som vi allerede har hørt, er det ikke mere end godt 2 måneder siden, vi sidst havde ministerens forslag til lov om betalingskort til behandling. Derfor er det meget begrænset, hvad der kan siges af nye ting her i dag, men jeg skal dog alligevel erindre om, at socialdemokratiet ikke finder, at ministeren helt har levet op til dagsordenens ordlyd fra marts 1983.

Da det er en førstebehandling, skal jeg ikke gå i detaljer, men derimod bare kort nævne nogle ganske principielle ting, som vi stadig væk mener mangler i ministerens forslag. Det første er spørgsmålet om frivillighed eller frihed til at vælge og dermed altså retten til at sige nej tak. Det synes vi er meget væsentligt for at beskytte forbrugerne.

Det andet er spørgsmålet om for at beskytte forbrugerne at sikre overskuelighed, og det sidste, men ikke det mindste, er spørgsmålet om beskyttelse af forbrugerne mod registrering i forbindelse med misbrug.

De områder, jeg har nævnt her, var jo områder, som ikke alene socialdemokratiet, men også andre partier nævnte ved førstebehandlingen i december. Der var faktisk et flertal her i folketinget, der i december gav udtryk for en kritik af, at disse ting manglede i ministerens forslag, og derfor kan det jo nok undre én, at industriministeren ikke har benyttet lejligheden til, inden forslaget skulle fremsættes på ny, at justere forslaget, og specielt kan det i hvert fald undre mig, at ministeren ikke har benyttet lejligheden, netop når ministeren ved første behandling i december gav udtryk for, at det var meget væsentligt, at vi fik denne lov meget hurtigt færdigbehandlet, og det er da et synspunkt, jeg i øvrigt er meget enig med ministeren i. Men så kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor ministeren så ikke vil være med til at hjælpe os.

SFs forslag har på flere måder taget højde for, som vi også gav udtryk for i december, de krav, vi i marts stillede til lovgivningen, men som jeg også sagde sidst, er der til gen-

gæld andre områder, hvor vi mener, at SF ikke har tilgodeset de krav, der bør være. Jævnt hen vil jeg sige, at der er punkter, som ikke er grundigt nok bearbejdet, men lad det nu ligge til udvalgsarbejdet.

Jeg vil sige, at trods visse mangler – det gælder begge forslag – betragter vi stadig væk ministerens forslag som grundlaget, hvorpå vi bør bygge en lovgivning, og lad os så se, om ikke det skulle kunne lade sig gøre under udvalgsarbejdet at finde frem til en løsning, der giver et bredt forlig. Det vil jeg håbe, for det mener jeg at dette område har behov for.

Til slut skal jeg måske lige tilføje for at mane enhver tvivl i jorden: der har været så mange udtalelser her på det sidste, men uanset hvad der måtte blive af aftaler undervejs, eller forinden en lovgivning er færdig, håber jeg, at ministeren er enig med mig i, at eventuelle aftaler ikke på nogen måde vil påvirke eller ændre ved lovens udformning, og at aftaler til enhver tid må indordne sig under loven, når den bliver vedtaget. Det håber jeg at ministeren vil bekræfte fra talerstolen.

Flemming Hansen (KF):

Industriministerens lovforslag om betalingskort har baggrund i en dagsorden af 15. marts 1983, som blev vedtaget af et flertal i folketinget.

Da det drejer sig om en genfremsættelse af et nøjagtigt ligelydende forslag af 30. november 1983, skal jeg ganske kort give udtryk for vor principielle stilling til forslaget, idet det er vigtigt for mig at understrege, at lovforslaget dækker alle konto-, kredit- og købekort.

Lovforslaget lever op til dagsordenen af 15. marts 1983, og formålet med lovgivningen er at beskytte forbrugeren mod misbrug samt at tilsikre forbrugeren udførlige oplysninger om alle relevante forhold i forbindelse med udstedelse og anvendelse af betalingskort.

Vi finder, at lovforslaget er overordentlig forbrugervenligt. Det konservative folkeparti lægger vægt på intentionerne i forslaget, hvorefter der skal være frivillighed for forbrugeren med hensyn til valg af betalingsmåde, ligesom det i det hele taget vil øge muligheden for at lette betalingsformidlingen her i landet.